

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: Antonius i Paris

Citation: Claussen, Sophus: "Antonius i Paris", i Claussen, Sophus: *Antonius i Paris*, udg. af Jørgen Hunosøe ; Esther Kielberg , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, [i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab], cop. 1990, s. 311. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-claussen01-shoot-idm140218342343616.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Antonius i Paris

Hvor man måske lidt groft kan hævde, at *al alvorligere Kørsel* må opgives i symbolisternes Paris, da deres program jo nærmest var at rive hjertet ud af livet og spille på det som på en violin - og acceptere og heroisere omkostningerne - dér hævder *Valfart* den modsatte holdning: Det er ikke tilstrækkeligt at ophæve splittelsen i kunsten; kunst og liv skal korrespondere.

*Antonius i Paris* fremanalyserer årsagerne til splittelsen - *Valfart* søger at læge dem. *Silvios oprigtighed* er den samme som *Antonius'* - men han repræsenterer et højere erkendelses- og viljesniveau end denne - og da vi nu kender præmisserne, kan tolkningen også gores kortere. *Han fortsætter* efterforskningen - og efter modet med Clara kan han sige, at for ham skete vidunderet: *Ogsaa jeg troede mere, end jeg kunde tro paa, og det gik i Opfyldelse* (m.u.).